

EN SEVDİĞİM RENK: MAVİ

Saadet DOĞAN

Ve beklenen an geldi,
Perde usulca kıpırdandı.
Bir ses yükseldi:
'Geliyorlar, onlar geliyor!'

Ve durdu tüm dünya:
Kuşlar, böcekler, dağlar ve denizler...
7 günlük bir sessizliğe büründü adeta
Sahi, onlar mıydı gelenler?

Ve aniden üstümde beliren o meraklı gözler,
Işık saçarken korkudan da nasibini almayı unutmamış tatlı masum bakışlar
Gerçekten de onlardı gelenler
Canlarımız, kardeşlerimiz, ilk yarlarımız...

Ve tüm yıl beklenen oyun sahnedeydi
Koca bir hafta sürecekti, hiç durmadan
Bir soru tufanı geldi, alıp götürdü hepimizi
'Her şey bizim için mi gerçekten?',
'Abla napıcaz biz şimdi burada?'

Ve sorular birer birer cevaplanmaya başladı
Seminerler, profesörler, etkinlikler ve atölyeler...

Her gün biraz daha koydukları ceplerinden dolup taşan binlerce yıldız
Ama fark edemedikleri bir şey vardı:
Daima göz kamaştırarak ve
yılmadan parıldayacak 111 yıldız kazanmıştı bu dünya.

Ve oyun hız kesmeden devam etti
Meğer ne çok bölüm varmış hayatta:
Bitmek bilmeyen sayısız mühendislik, fizik ve kimya...
Uçsuz bucaksız bilim okyanusunda yüzmeye başlayınca
İnsan unutuyor: zaman tükenebilen bir şeydir.

Ve perde sessizce süzölmeye başladı sahnede
Biraz sonra boşalacak salonu müjdelere gibiydi
Fakat en önemlisi hatırlamaktı ve hatırlatmak:
Yıllar sonra yeniden dolacaktı bu salon
Çünkü ODTÜ yazılım mühendisliğindeki Mazhar da bir İLKİYAR abisi olacaktı

Ve son bir görev kalmıştı: Ata'yı ziyaret
Yıllardır süregelen bu hasret bitmişti artık
Sonsuz minnet, saygı, sevgi ve özlemle bastıkları her taş,
Onlara sezdirmeden hayatlarının mihenk taşı oluvermişti birden.

Ve perde kapandı.

Bir ellerinde hayalleriyle dolup taşan bavulları,
Bir ellerinde kutup yıldızı olmanın kattığı güzellikler,
Kalplerinde her gün biraz daha arttırdıkları o temiz ve saf sevgileri,
Gözlerinde yaz yağmurlarının yanaklarına kondurduğu birkaç damla yaş,
Yüzlerinde buruk birer gülümseme...

Melike 'nin güzel elleri yeniden havadaydı,
Fakat bu sefer sorular için değil, yeni bir başlangıcı selamlamak içindi.

Ve yeniden dağıldı bahçemin en nadide çiçekleri
Ve yeniden yeşerdi memleketimin dört bir yanı
Ben mi? Bense tüm hafta mutluluğun bana getirdiği yağmurlarla
Kaldırdım başımı ve gökyüzünü izledim sessizce
Çünkü Asmin öyle söylemişti bana
Ancak mavi ile bulutların dansı huzur verebilirmiş insana...

Saadet DOĞAN
Biyoloji Hazırlık